

डुष्पार्श्विक (2. डुष् + पा^०) adj. einen schlimmen Feind im Rücken habend Kām. Nitis. 13, 72. डुःपार्श्विका 89.

डुष्पीत (2. डुष् + पीत) adj. schlecht getrunken P. 8, 3, 41, Sch.

डुष्पुत्र (2. डुष् + पुत्र) m. ein schlechter Sohn MBh. 3, 14764. 3, 2035. 2266.

डुष्पुरुष (2. डुष् + पु^०) m. ein schlechter Mensch gāṇa ब्राह्मणादि zu P. 5, 1, 124 (डुःपु^०). — Vgl. दौष्पुरुष.

डुष्पूर (2. डुष् + पूर) adj. f. या schwer zu füllen. — zu sättigen, — zu befriedigen: पाताल इव डुष्पूरः (त्वम्) MBh. 12, 6624. त्रुणपिठरी BHART. 3, 23. अग्नि BHAG. 3, 39. काम 16, 10.

डुष्प्रकम्प (2. डुष् + प्र^०) adj. schwer zum Zittern, zum Wanken zu bringen: यापय मरुता नुब्धा डुष्प्रकम्पसाः HARIV. 12824. महारथौ समरे MBh. 5, 718. 6, 4884. 8, 198. 3361. JA. IV. 12822.

डुष्प्रकम्प्य (2. डुष् + प्र^०) adj. dass. MBh. 5, 1613. R. 2, 35, 7.

डुष्प्रकाश (2. डुष् + प्र^०) adj. finster: पापस्य लोको निरयो डुष्प्रकाशः MBh. 12, 2801.

डुष्प्रकृति (2. डुष् + प्र^०) adj. eine gemeine Natur habend MBh. 8, 1830.

डुष्प्रज्ञ (2. डुष् + प्र^० = प्रज्ञा) adj. schlechte Nachkommenschaft habend P. 5, 4, 122. Vop. 6, 26.

डुष्प्रज्ञ (2. डुष् + प्रज्ञा) adj. f. या unverständlich MBh. 2, 2340. 3, 11473. 9, 1811. 12, 5262. 7033. 13, 451. BHAG. P. 9, 14, 9. Davon nom. abstr. डुःप्रज्ञत्व (sic) n. PRAB. 108, 10.

1. डुष्प्रज्ञान (2. डुष् + प्र^०) n. Unverstand MBh. 12, 7186.

2. डुष्प्रज्ञानै (wie eben) adj. unverständlich, ungeschickt TBh. 1, 4, 5, 4.

डुष्प्रणीत (2. डुष् + प्र^०) 1) adj. übel geführt, — geleitet, — gezogen: चिरस्य वत पश्यामि ह्यरादरतागतम् । डुष्प्रणीतमरण्ये ऽस्मिन् R. GORR. 2, 109, 3. डुष्प्रणीतिन मनसा डुष्प्रणीतात्प्राकृतिः MBh. 13, 6653. — 2) n. ein unkluges Benehmen MBh. 8, 91. 10, 243. wohl böses Geschick 3, 224. 7, 8304. — Vgl. डुर्नेति.

डुष्प्रतर (2. डुष् + प्र^०) adj. f. या vorüber man schwer hinüberkommt: भागीरथी R. 2, 71, 9. धर्म MBh. 12, 581.

डुष्प्रतिग्रह (2. डुष् + प्र^०) adj. f. या schwer zu fassen, — zu greifen AV. 10, 10, 28.

डुष्प्रतिवारण (2. डुष् + प्र^०) adj. schwer abzuwehren: शर R. 3, 31, 19.

डुष्प्रतिवीक्षणाय (2. डुष् + प्र^०) adj. schwer anzusehen, dessen Anblick man nicht ertragen kann: भ्राजिष्मती ऽया येषां चमूः MBh. 6, 137 = 12, 3764.

डुष्प्रतिवीक्ष्य (2. डुष् + प्र^०) adj. dass. R. 2, 23, 3.

डुष्प्रधर्ष (2. डुष् + प्र^०) 1) adj. f. या dem man nichts anhaben kann, vor Angriffen sicher, unantastbar MBh. 13, 5845. वल 3, 5145. लङ्का डुष्प्रधर्षा सुरैरपि R. 6, 93, 12. सा (गौः) डुष्प्रधर्षा मनसापि किंलैः RAGH. 2, 27. — 2) m. N. pr. eines der 100 Söhne des Dhṛtarāṣṭra MBh. 6, 2838. 2447. 9, 1405. — 3) f. या N. zweier wegen ihrer Stacheln schwer zugänglicher Gewächse: = खर्जूरी Phoenix sylvestris und = डुरालभा Athagi Maurorum Dec. RĀG. im ÇKDR. — Vgl. डुराधर्ष, डुरधर्ष.

डुष्प्रधर्षण (2. डुष् + प्र^०) 1) adj. dass., von Personen MBh. 4, 864. 7, 263. R. 3, 18, 9. 4, 48, 11. प्राकार 5, 72, 11. — 2) m. N. pr. eines der 100

Söhne des Dhṛtarāṣṭra MBh. 1, 2729. 4542. 6981. — 3) f. ई N. einer Pflanze, Melongena incurva Mill. (s. वार्ताकी) AK. 2, 4, 4, 2. डुष्प्रधर्षिणी fehlerhafte Var. BHAR. zu AK. ÇKDR. Die letzte Form nach RĀG. auch = काटकारी, nach BHĪVAPR. = वृक्षी.

डुष्प्रधृष्य (2. डुष् + प्र^०) adj. = डुष्प्रधर्षः रावण R. 6, 36, 24. ध्वनिो MBh. 6, 739. अस्त्राणि denen man nicht ungestraft in die Nähe kommen darf 612.

डुष्प्रमय (2. डुष् + प्र^०) adj. f. या schwer zu messen Wils.

डुष्प्रलम्भ (2. डुष् + प्र^०) adj. f. या P. 7, 1, 67, Sch. wohl schwer zu hintergehen; nach WILS. schwer zu erreichen.

डुष्प्रवाद (2. डुष् + प्र^०) m. böse Nachrede KATHAS. 24, 228 (डुःप्र^०).

डुष्प्रवृत्ति (2. डुष् + प्र^०) f. eine böse, traurige Nachricht RAGH. 12, 51.

डुष्प्रवेश (2. डुष् + प्र^०) 1) adj. f. या wohin der Eingang erschwert ist, schwer zu betreten: आश्रम MBh. 3, 11041. R. 3, 6, 2. वन 4, 44, 32. लङ्का डुष्प्रवेशाणि वामुना 6, 16, 48. — 2) f. या ein best. Baum, = कन्या-रि RĀG. im ÇKDR.

डुष्प्रसक्त (2. डुष् + प्र^०) 1) adj. f. या schwer zu ertragen, unwiderstehlich VJUTP. 152. तेजस् RAGH. 3, 58. eine Waffe BHAG. P. 9, 4, 51. अना-का MĀLAV. 85 (डुःप्र^०). Helden R. 6, 2, 22. 42, 4, 3. डुष्प्रसक्तं द्विषद्भिर्नृपम् RAGH. 6, 31. डुःप्र^० GHAT. 17. डुरासदा डुष्प्रसक्ता गुहं कैमवतोमिव wohl so v. a. deren Anblick man nicht ertragen kann, grauenvoll MBh. 12, 3094. — 2) m. N. pr. eines Lehrers der Gāina ÇATR. 14, 317. 319 (डुःप्र^०). — Vgl. डुष्प्रसाक्त, डुर्विषक्त, डुःसक्त, डुःषक्त.

डुष्प्रसाद (2. डुष् + प्र^०) adj. schwer zu besänftigen. — günstig zu stimmen MBh. 1, 1679 (डुःप्र^०).

डुष्प्रसादन (2. डुष् + प्र^०) adj. dass. BHAG. P. 4, 9, 34.

डुष्प्रसाधन (2. डुष् + प्र^०) adj. mit dem schwer fertig zu werden ist: अमर्षो चपलश्चापि क्रोधेनो डुष्प्रसाधनः MBh. 11, 222. Viell. ist डुष्प्रसादनः zu lesen.

डुष्प्रसाध्य (2. डुष् + प्र^०) adj. dass.: स्थिरं कृतज्ञं धृतिमत्तम् u. s. w. नुडुःप्रसाध्यं प्रवदति विद्विषम् Kām. Nitis. 10, 38.

डुष्प्रसाह (2. डुष् + प्र^०) adj. = डुष्प्रसक्त Anó. 3, 55. Die Calc. Ausg. des MBh. 3, 11990 डुष्प्रसक्त gegen das Versmaass.

डुष्प्रसर्क्य (2. डुष् + प्र^०) m. N. pr. eines der 100 Söhne des Dhṛtarāṣṭra MBh. 1, 2731.

डुष्प्राप (2. डुष् + प्राप) adj. f. या wohin oder wozu man schwer gelangt, schwer zu erreichen, — zu erlangen: पन्थाः PANĒAV. BR. 9, 4. स्वर्ग R. 1, 60, 13. 3, 9, 23. प्रङ्गं श्रीमन्महश्चैव डुष्प्रापं शकुनैरपि R. 6, 13, 21. गतिरप्या MBh. 13, 552. ऐश्वर्य 4, 115. सत्त्व 1, 6872. — 13, 1046. BHAG. 6, 36. R. 4, 25, 4. ÇĀNTIÇ. 2, 20. RAGH. 1, 48. KATHAS. 25, 295. MĀRK. P. 24, 24. RĀG. - TAR. 6, 298.

डुष्प्रापण (2. डुष् + प्रा^०) adj. dass.: भगवत् BHAG. P. 8, 3, 18.

डुष्प्राप्त in der Stelle: स गतिं परमां प्राप्ता डुष्प्राप्तमजितेन्द्रियैः MBh. 12, 12642 fehlerhaft für डुष्प्रापाम् oder डुष्प्राप्याम्.

डुष्प्राप्य (2. डुष् + प्राप्य) adj. = डुष्प्राप MBh. 3, 14042. 13, 181. 1870. 6570. R. 4, 17, 44. 5, 80, 16. 86, 3. 6, 71, 18. MĀRK. P. 23, 23.

डुष्प्रावी (2. डुष् + प्र - अवी) adj. unaufmerksam, unfreundlich: ना-सुधैरापिर्न सखा न ज्ञातिर्डुष्प्राव्यो ऽवकुत्तेदवाचः RV. 4, 25, 6.